

**„Künstliche Intelligenz sinnvoll in Unterricht und Schule einsetzen”,
Silves (Portugália), 2026. március 14–21.**

2026. március 14–21. között vettem részt Portugáliában, Silves városában az „Künstliche Intelligenz – sinnvoll in Unterricht und Schule einsetzen” című pedagógus-továbbképzésen, amelyet az europeanseminars / SURPRESIMPULSIVA LDA szervezett. A kurzus célja az volt, hogy a résztvevő pedagógusok átfogó, gyakorlati és reflektív módon ismerkedjenek meg a mesterséges intelligencia (KI) oktatási felhasználásával, annak lehetőségeivel és kihívásaival. A hét során nemcsak szakmailag fejlődtem, hanem jelentős nyelvi, kulturális és személyes tapasztalatokkal gazdagodtam, amelyek hosszú távon is meghatározzák pedagógiai munkámat és nemzetközi nyitottságomat.

A program első napja az érkezés és az ismerkedés jegyében telt: a hotelben tartott közös vacsora, a beszélgetések és az első benyomások megalapozták a későbbi csoportmunkák légkörét. A második naptól kezdve intenzív szakmai munka zajlott: először az Erasmus+ programról, a projektpályázatok logikájáról és jó gyakorlatairól kaptunk áttekintést, majd a mesterséges intelligencia történeti fejlődését, technológiai alapjait és oktatási kontextusát ismertük meg. A tréner, Susanne Jansen strukturált, jól felépített módon vezetett végig bennünket azon, hogyan változtatja meg a KI az iskolai tanulási környezetet, és milyen szerepet játszik az individualizált tanulás, az adaptív platformok és az adatvezérelt pedagógiai döntések támogatásában.

A nyelvi fejlődés szempontjából a továbbképzés különösen intenzív időszakot jelentett. A kurzus teljes egészében idegen nyelven zajlott, a résztvevők pedig több európai országból érkeztek, így a szakmai kommunikáció főként angolul, helyenként németül, illetve informális helyzetekben más nyelveken folyt. A plenáris előadások, csoportmegbeszélések, projektbemutatók és közös esti programok folyamatos nyelvhasználatra ösztönöztek, ami erősítette szókinccsemet, magabiztosságomat és a szaknyelvben való tájékozottságomat. Különösen hasznosnak bizonyultak a kisebb csoportos feladatok, ahol részletesen kellett megfogalmazni projektötleteket, promptokat és didaktikai megfontolásokat – ezek során sokat fejlődött a tárgyalóképes kommunikációm, a pontos, szakmai nyelvi kifejezőmód iránti érzékem.

Szakmai fejlődésem szempontjából a kurzus kulcstémája a KI-eszközök pedagógiai integrációja volt. A hét folyamán többféle KI-eszközt próbáltunk ki: szöveggenerátorokat, vizuális segédanyag-készítő alkalmazásokat, valamint chatbot-fejlesztő megoldásokat. Megtanultam, hogyan lehet ezeket tudatosan a földrajz- és történelemoktatásban alkalmazni, például differenciált feladatsorok, forráselemzési gyakorlatok vagy vizuális térképelemek készítésére. Jelentősen fejlődött a prompting-kompetenciám: egyre jobban értettem, hogy milyen módon kell strukturálni a KI-nek adott utasításokat ahhoz, hogy valóban használható, tanulást támogató tartalmakat kapjak. A kurzus végére egy komplett KI-alapú tanítási projektet dolgoztam ki, amelyben részletesen meghatároztam a kompetenciacélokat, a célcsoportot, a tanulói tevékenységeket, az alkalmazott eszközöket és az értékelési módokat – ezt a hazatérést követően már elkezdtem adaptálni a saját iskolai gyakorlatomba.

A kulturális ismeretek terén a silvesi hét különösen gazdag volt. A szakmai programot több alkalommal egészítették ki kulturális kirándulásokkal és interkulturális hálózatépítő programokkal, melyek során megismerhettük a környék történeti és társadalmi sajátosságait, a helyi épített és természeti környezetet, valamint a portugál mindennapok egyes részleteit. A közös esti rendezvények – például a „regional evening”, ahol minden résztvevő bemutatta saját országát – kiváló alkalmat adtak arra, hogy Európa különböző oktatási rendszereiről, iskolai kultúrájáról és digitális stratégiáiról beszéljünk. Ez a sokszínűség erősítette interkulturális kompetenciámat, nyitottságomat és a más országok szemlélete iránti érzékenységet.

Személyes fejlődés szempontjából a mobilitás több szinten is kihívást és egyben megerősítést jelentett. Egyrészt az idegen nyelvi, digitális és szakmai kihívások rendszeres kilépést igényeltek a komfortzónából, ami növelte rugalmasságomat, önbizalmamat és problémamegoldó készségemet. Másrészt a nemzetközi csoportdinamika – az együttműködés, a vélemények ütköztetése, a közös projektmunka – rámutatott arra, mennyire fontos a reflektív gondolkodás, a konstruktív visszajelzés kultúrája és az önálló, ugyanakkor csapatban végzett munka. A hét végére nemcsak új szakmai eszközöket és módszereket vittem haza, hanem megerősödött bennem az az érzés is, hogy a mesterséges intelligencia felelős, pedagógiaiilag átgondolt használata valódi lehetőség az oktatás megújítására, különösen a földrajz és történelem területén.

Összességében a silvesi Erasmus+ mobilitás egy komplex tanulási élmény volt, amely egyszerre járult hozzá nyelvi, szakmai, kulturális és személyes fejlődésemhez. A megszerzett ismereteket már beépítettem a tanítási gyakorlatomba, és terveim szerint intézményi szinten is szeretném továbbadni a tapasztalatokat belső műhelyfoglalkozások, bemutató órák és új Erasmus+ projektötletek formájában. A program megerősített abban, hogy a nemzetközi továbbképzések és a mesterséges intelligencia pedagógiai innovációi fontos szerepet játszanak abban, hogy a magyar köznevelés versenyképes, nyitott és a 21. századi kihívásokra választ adó rendszer legyen.





